

13 Δεκεμβρίου, 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π.]

ΚΩΣΤΑΣ ΠΕΡΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΔΩΝ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 313/87).

Φορολογία Εισοδήματος — Ένσταση βάσει του άρθρου 20 των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων 1978-1979 — Απαιτούμενη προϋπόθεση για την καταχώρηση προσφυγής στο Ανώτατο Δικαστήριο βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Αν δεν έχει τηρηθεί η προβλεπόμενη διαδικασία της ένστασης η προσφυγή είναι απαράδεκτη 5

Φορολογία Εισοδήματος — Καθορισμός του εισοδήματος — Ο προσδιορισμός του εισοδήματος μέσω κεφαλαιουχικών καταστάσεων αποτελεί αποδεχτή λογιστική μέθοδο.

Φορολογία Εισοδήματος — Βάρος προσκόμισης αποδεικτικών στοιχείων — Παροχή πληροφοριών στον Έφορο — Παράλειψη του φορολογούμενου να παρέχει στον Έφορο τις απαιτούμενες πληροφορίες — Αυξάνονται οι πιθανότητες η εκτίμηση του Εφόρου να μην είναι μεν η πλέον αντιπροσωπευτική, αλλά αν αυτή είναι λογικά επικτή, το Διοικητικό Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στα ευρήματα του Εφόρου. 10 15

Ο αιτητής ο οποίος ήταν κτηνοτρόφος προσέβαλε με την προσφυγή του αυτή την εγκυρότητα των φορολογικών φόρου εισοδήματος και έκτακτης εισφοράς που επιβλήθηκαν στον αιτητή για τα φορολογικά έτη 1977-1982 και τα τρίμηνα 1/76-4/82 αντίστοιχα. 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

(1) Η συμπλήρωση της διαδικασίας μέσω της ένστασης που προνοεί το άρθρο 20(1) των πιο πάνω Νόμων, αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την καταχώρηση προσφυγής στο Δικαστήριο αυτό κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος. Η προσφυγή χωρίς να έχει τηρηθεί η πιο πάνω προβλεπόμενη διαδικασία είναι απαράδεκτη ως πρόωγη. Στη συγκεκριμένη υπόθεση δεν υποβλήθηκε οποιαδήποτε ένσταση κατά της φορολογίας έκτακτης εισφο- 25

5 ράς για τα τρίμηνα 31 Μαρτίου 1976 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1976 και 31 Μαρτίου 1981 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1982, ενώ σε ότι αφορά τη φορολογία για το φορολογικό έτος 1977 η ένσταση που υποβλήθηκε δεν είχε αποφασιστεί μέχρι την ημερομηνία που καταχωρήθηκε η προσφυγή. Επομένως η προσφυγή σχετικά με τα πιο πάνω φορολογικά έτη αποτυγχάνει ως απαράδεκτη.

10 (2) Ο Έφορος για να εξακριβώσει τον ακριβή αριθμό ζώων που διέθετε ο αιτητής κατά την 31 Δεκεμβρίου 1979, βασίστηκε σε στοιχεία που πήρε από τον Οργανισμό Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας, για δε τον αριθμό ζώων που διέθετε ο αιτητής κατά την 31 Δεκεμβρίου 1982, ο Έφορος αποδέχτηκε τη δήλωση του αιτητή για 35 αγελάδες και 45 δαμάλια παρά το γεγονός ότι σε επίσκεψη που πραγματοποιήσαν στα υποστατικά του δύο ανώτεροι φοροθέτες είχαν καταμετρήσει πενήντα αγελάδες και πενήντα δαμάλια. Συνεπώς ο ισχυρισμός πως η απόφαση του Εφόρου λήφθηκε αυθαίρετα και με πλάνη περί τα πράγματα, δεν ευσταθεί.

20 (3) Όσον αφορά τον ισχυρισμό για αυθαίρετο καθορισμό της αξίας των αποθεμάτων, ούτε ο ισχυρισμός αυτός του αιτητή ευσταθεί, διότι όπως είναι φανερόν από τα γεγονότα της υπόθεσης ο Έφορος καθόρισε την αξία των αποθεμάτων μετά από έρευνα που πραγματοποίησε και σύμφωνα με τις τιμές που ίσχυαν στην αγορά τόσο κατά την 31 Δεκεμβρίου 1979, όσο και κατά την 31 Δεκεμβρίου 1982.

25 (4) Όσον αφορά τον ισχυρισμό του αιτητή ότι ο Έφορος παρέλειψε να λάβει υπόψη του το κόστος του σιτηρεσίου, και αυτός ο ισχυρισμός είναι άνευ αντικειμένου διότι βάση για τον καθορισμό του φορολογητέου εισοδήματος του αποτέλεσαν οι κεφαλαιουχικές καταστάσεις κατά την 31 Δεκεμβρίου 1974, 31 Δεκεμβρίου 1979 και 31 Δεκεμβρίου 1982 που υποβλήθηκαν από τον αιτητή τον ίδιο.

Ο καθορισμός του εισοδήματος μέσω κεφαλαιουχικών καταστάσεων αποτελεί αποδεκτή λογιστική μέθοδο για τον προσδιορισμό του εισοδήματος του φορολογουμένου.

35 (5) Παράλειψη του φορολογουμένου να παρέχει στον Έφορο τις απαιτούμενες πληροφορίες που είναι αναγκαίες για τον καθορισμό του ισχυριζόμενου εισοδήματός του, αυξάνει την πιθανότητα η εκτίμηση του Εφόρου να μην είναι η πλέον αντιπροσωπευτική των εισοδημάτων του, όμως νοουμένου ότι η απόφαση του Εφόρου είναι λογικά επικτή βάσει των γεγονότων που υπάρχουν ενώπιόν του, το Διοικητικό Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στα ευρήματά του αυτά. Και τούτο γιατί η εξουσία του Διοικητικού Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της επίδικης απόφασης και δεν επεμβαίνει όταν η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην κρίση του αρμοδίου διοικητικού οργάνου εκτός αν φανεί ότι υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο ή υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας.

Στην υπό εξέταση περίπτωση, ο αιτητής παρέλειψε να παρουσιάσει οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο σχετικά με το κόστος των κατοικιών των θυγατέρων του και επέμενε ότι το σύνολο της δαπάνης πληρώθηκε από τους γαμπρούς του και τον αποβιάσαντα το 1977 πατέρα του, ισχυρισμός όμως που καταρρίφθηκε με το περιεχόμενο των υπεύθυνων δηλώσεων στις οποίες προέβησαν οι γαμπροί του αιτητή. 5

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Petrolina Ltd v. The Municipal Committee of Famagusta (1971) 3 CLR 420 10

Pitsiakkos v. The Republic (1985) 3 CLR 1700

Pantelidou v. The Republic (1986) 3 CLR 687

Ψαθάρης ν. Της Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 835/85, ημερομηνίας 8/4/89) 15

Michael v. The Republic (Προσφυγή Αρ. 782/86, ημερομηνίας 8/8/89)

Rainbow v. Commissioner of Income Tax (1984) 3 CLR 846

Panayiotou v. The Republic (1984) 3 CLR 857

Nicou v. The Republic (1983) 3 CLR 1113 20

Georghiades v. The Republic (1982) 3 CLR 659

Ieronymides v. The Republic (1988) 3 CLR 2657

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η εγκυρότητα των φορολογιών φόρου εισοδήματος και έκτακτης εισφοράς που επιβλήθηκαν στον αιτητή για τα φορολογικά έτη 1977-1982 και τα τρίμηνα 1/76 - 4/82 αντίστοιχα. 25

Τ. Παπαδόπουλος, Ν. Παπαευσταθίου για τον αιτητή.

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον καθ' ου η αίτηση. 30

Cur. adv. vult.

- Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή προσβάλλεται η εγκυρότητα των φορολογικών φόρου εισοδήματος και έκτακτης εισφοράς που επιβλήθηκαν στον αιτητή για τα φορολογικά έτη 1977 - 1982 και τα τρίμηνα 1/76 - 4/82 αντίστοιχα.

Το εισόδημα του αιτητή κατά τον ουσιώδη χρόνο προήρχετο από τη κτηνοτροφία.

- Ο αιτητής υπέβαλε δηλώσεις εισοδήματος για τα φορολογικά έτη 1978(77), 1979(78), 1979 και 1981 στις 12 Μαΐου 1978, 10 Απριλίου 1979, 18 Μαρτίου 1980, και 2 Απριλίου 1982, αντίστοιχα. Για τα φορολογικά έτη 1977 (76), 1980 και 1982 δεν υποβλήθηκαν από τον αιτητή οποιεσδήποτε φορολογικές δηλώσεις, πριν τον τελικό καθορισμό των ενστάσεων του αιτητή.

- 15 Η φορολογία φόρου εισοδήματος που του επιβλήθηκε για τα φορολογικά έτη 1979-1982 και έκτακτης εισφοράς για τα τρίμηνα 1/79 - 4/82, είναι αρχική φορολογία, ενώ οι φορολογίες για τα φορολογικά έτη 1977(76)-1979(78), είναι πρόσθετη φορολογία όπως και η φορολογία έκτακτης εισφοράς για τα τρίμηνα 1/76-4/78, σχετικά με την οποία ο καθ' ου η αίτηση Έφορος Φόρου Εισοδήματος στη συνέχεια ο Έφορος, του απέστειλε την ακόλουθη επιστολή, ημερομηνίας 20 Αυγούστου 1983.

- 25 "Αναφέρομαι στην ένστασή σας ενάντια στη φορολογία του εισοδήματός σας για το φορολογικό έτος 1979 και στις φορολογικές σας υποχρεώσεις για τη περίοδο 1.1.75 - 31.12.79 και σας πληροφορώ ότι μετά από προσεκτική επανεξέταση της υποθέσεώς σας εξακριβώθηκε ότι για τη πιο πάνω περίοδο έχετε φορολογηθεί χαμηλότερα του κανονικού.

2. Για το πιο πάνω λόγο αποφάσισα να αναθεωρήσω τις φορολογίες σας για τα φορολογικά έτη 1977 - 1979(78) (έτη εισοδήματος 1976 - 1978) όπως φαίνεται

στη παράγραφο 3 πιο κάτω:-

Κεφάλαιο κατά τη	1.1.75	31.12.79	
Αποθέματα	2000	19800	
Αυτοκίνητα	1300	1430	
Μηχανήματα	600	6300	5
	-----	-----	
	3900	27530	
Μείον: Πιστωτές	3100	16898	
	-----	-----	
	800	10632	
" Αρχικό Κεφάλαιο		800	

Αύξηση Κεφαλαίου		9832	10
Πλέον: Έξοδα συντήρησης σας	6000		
Προίκα στις κόρες σας	13500		
Ταξίδι εξωτερικού	50	19550	

		29382	
Μείον: Δωρεές από πατέρα σας	3300		15
Συνεισφορά οικογενείας σας	3082		

4 Α.Α.Δ.	Περού ν. Δημοκρατίας	Α. Λοΐζου, Π.
	Έκτακτη Εισφορά	2305 8687

Φορολογητέο εισόδημα £ 20695

3. Το πιο πάνω εισόδημα κατανεμήθηκε όπως φαίνεται πιο κάτω:-

5	Φορολογικό έτος 1976 (έτος εισοδήματος 1975)	£ 946
	" " 1977 (" " 1976)	4351
	" " 1978 (" " 1977)	4202
	" " 1979 (" " 1978)	4981
	" " 1979 (" " 1979)	6215

10		<u>£ 20695</u>

4. Σας εσωκλείω αναθεωρημένες ειδοποιήσεις επιβολής φορολογίας για τα φορολογικά έτη 1977-1979(78) για τα οποία έχετε δικαίωμα να υποβάλετε ένσταση μέσα στη προθεσμία που καθορίζει ο Νόμος.

15 5. Για το φορολογικό έτος 1979 που έχετε υποβάλει ένσταση επιφυλάσσω την απόφασή μου."

20 Ο αιτητής για τις πιο πάνω φορολογίες υπέβαλε ενστάσεις ως ακολούθως. Για το φορολογικό έτος 1979 με επιστολή του ημερομηνίας 10 Μαΐου 1980, για το φορολογικό έτος 1980 με επιστολή του (χωρίς ημερομηνία) που λήφθηκε από τον Έφορο την 1 Αυγούστου 1981 και για τα έτη 1977, 1978, 1979(78), 1981 και 1982 με επιστολή του

λογιστή του ημερομηνίας 26 Αυγούστου 1983. Για την έκτακτη εισφορά που του επιβλήθηκε υπέβαλε ενστάσεις ως ακολούθως: για τα τρίμηνα 1/77 - 4/78 και 1/80 - 4/80 με επιστολές του λογιστή του ημερομηνίας 17 Σεπτεμβρίου 1983 και 12 Σεπτεμβρίου 1986 αντίστοιχα, για τα 5 τρίμηνα 1/79 - 4/79 με επιστολή του λογιστή του ημερομηνίας 3 Απριλίου 1986 που παρόλο που ήταν εκπρόθεσμη, έγινε δεκτή από τον Έφορο. Ουδενμία ένσταση υποβλήθηκε σχετικά με τα τρίμηνα 1/76 - 4/76 και 1/81 - 4/82.

Για εξέταση των ενστάσεων του αιτητή και γενικά των 10 φορολογικών του υποχρεώσεων ο Έφορος ζήτησε από αυτόν συμπληρωματικά στοιχεία ιδιαίτερα όσον αφορά τη συνεισφορά του αιτητή στην ανέγερση δύο κατοικιών των δύο κόρων του. Ο αιτητής αρνήθηκε τη συνεισφορά οποιουδήποτε ποσού και ισχυρίστηκε ότι οι δαπάνες για 15 την ανέγερση των εν λόγω κατοικιών είχαν γίνει αποκλειστικά από τους γαμπρούς του και τον πατέρα του αιτητή.

Οι καταστάσεις ενεργητικού και παθητικού του αιτητή και άλλα στοιχεία που υποβλήθηκαν από αυτόν εξετάστηκαν από τον Έφορο και συζητήθηκαν από το λογιστή του 20 αιτητή χωρίς να επέλθει συμφωνία για τα ακόλουθα σημεία:

(1) Τον αριθμό των ζώων κατά την 31 Δεκεμβρίου 1979 και 31 Δεκεμβρίου 1982.

(2) Το κόστος προικοδότησης και τη συνεισφορά του 25 αιτητή για την ανέγερση των κατοικιών των δύο κόρων του.

Ο Έφορος μετά από εξέταση της όλης υπόθεσης έλαβε την επίδικη απόφαση ημερομηνίας 7 Φεβρουαρίου 1987 και απέστειλε σ' αυτόν Ειδοποιήσεις Επιβολής Φορολογίας και Έκτακτης Εισφοράς για τα φορολογικά έτη 1978 30 (77) -1982, και τα τρίμηνα 1/77 - 4/80 στις 21 Φεβρουαρίου 1987.

Αναφορικά με το φορολογικό έτος 1977(76) και τα τρι-

μηνια 1/76 - 4/76 και 1/81 - 4/82 δεν στάλησαν οποιεσδήποτε Ειδοποιήσεις Επιβολής Φορολογίας και Έκτακτης Εισφοράς.

- 5 Ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή στις 22 Απριλίου 1987.

10 Οι καθ' ων η αίτηση ήγειραν προδικαστική ένσταση ότι η προσφυγή κατά της φορολογίας φόρου εισοδήματος για το φορολογικό έτος 1977 και της φορολογίας έκτακτης εισφοράς για τα τρίμηνα 31 Μαρτίου 1976 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1976, και 31 Μαρτίου 1981 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1982, είναι απαράδεκτη διότι δεν τηρήθηκε και/ή δεν ολοκληρώθηκε η διαδικασία της ένστασης που προνοείται από το άρθρο 20 των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων 1978 - 1979.

- 15 Το πιο πάνω ερώτημα εξετάστηκε από το Δικαστήριο στο παρελθόν και κρίθηκε ότι η συμπλήρωση της διαδικασίας μέσω της ένστασης που προνοεί το άρθρο 20(1) των πιο πάνω Νόμων, αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την καταχώρηση προσφυγής στο Δικαστήριο αυτό κάτω από το Άρθρο 146 του Συντάγματος. Είναι δε νομολογιακά καθιερωμένο ότι προσφυγή χωρίς να έχει τηρηθεί η πιο πάνω προβλεπόμενη διαδικασία είναι απαράδεκτη ως πρόωγη.

- 25 Σχετικές είναι οι αποφάσεις του Δικαστηρίου στις υποθέσεις *Petrolina Ltd. v. The Municipal Committee of Famagusta* (1971)3 C.L.R. 420 στη σελ. 425, *Pitsiakkos v. The Republic* (1985)3 C.L.R. 1700 στη σελ. 1720, *Pantelidou v. The Republic* (1986)3 C.L.R. 687 στη σελ. 698, *Ψαθάρης v. Της Δημοκρατίας* αρ. υπ. 835/85, απόφαση ημερομηνίας 30 8 Απριλίου 1989, *Michael v. The Republic* αρ. υπ. 782/86, απόφαση ημερομηνίας 8 Αυγούστου 1989, (δεν έχουν δημοσιευτεί ακόμα).

- 35 Στη συγκεκριμένη υπόθεση δεν υποβλήθηκε οποιαδήποτε ένσταση κατά της φορολογίας έκτακτης εισφοράς για τα τρίμηνα 31 Μαρτίου 1976 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1976

και 31 Μαρτίου 1981 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1982, ενώ σε ότι αφορά τη φορολογία για το φορολογικό έτος 1977 η ένσταση που υποβλήθηκε δεν είχε αποφασιστεί μέχρι την ημερομηνία που καταχωρήθηκε η προσφυγή.

Επομένως η προσφυγή σχετικά με τα πιο πάνω φορολογικά έτη αποτυγχάνει ως απαράδεκτη. 5

Εξετάζοντας τους ισχυρισμούς του αιτητή σε σχέση με το μέρος της προσφυγής που αφορά τα υπόλοιπα φορολογικά έτη, είναι η θέση του ότι η επίδικη απόφαση είναι άκυρη διότι ο Έφορος ενήργησε αυθαίρετα και κάτω από 10 πλάνη περί τα πράγματα αναφορικά με την αξία των αποθεμάτων του, δηλαδή τον αριθμό και την αξία των ζώων του και του φορολογητέου εισοδήματος που απέρρευε από αυτά κατά την 31 Δεκεμβρίου 1979 και την 31 Δεκεμβρίου 1982, επίσης ότι παρέλειψε να λάβει υπόψη του το κόστος 15 του σιτηρεσίου για τη διατροφή, συντήρηση και αναπαραγωγή των ζώων μεταξύ των ετών 1979 και 1982.

Σύμφωνα με τα ενώπιόν μου γεγονότα, ο Έφορος για να εξακριβώσει τον ακριβή αριθμό ζώων που διέθετε ο αιτητής κατά την 31 Δεκεμβρίου 1979, βασίστηκε σε στοιχεία 20 που πήρε από τον Οργανισμό Κυπριακής Γαλακτοκομικής Βιομηχανίας, για δε τον αριθμό ζώων που διέθετε ο αιτητής κατά την 31 Δεκεμβρίου 1982, ο Έφορος αποδέχτηκε τη δήλωση του αιτητή για 35 αγελάδες και 45 δαμάλια 25 παρά το γεγονός ότι σε επίσκεψη που πραγματοποίησαν στα υποστατικά του δύο ανώτεροι φοροθέτες είχαν καταμετρήσει πενήντα αγελάδες και πενήντα δαμάλια. Συνεπώς ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί.

Όσον αφορά τον καθορισμό της αξίας των αποθεμάτων, ούτε ο ισχυρισμός αυτός του αιτητή ευσταθεί διότι 30 όπως είναι φανερό από τα γεγονότα της υπόθεσης ο Έφορος καθόρισε την αξία των αποθεμάτων μετά από έρευνα που πραγματοποίησε και σύμφωνα με τις τιμές που ίσχυαν στην αγορά τόσο κατά την 31 Δεκεμβρίου 1979, 35 όσο και κατά την 31 Δεκεμβρίου 1982.

- Όσον αφορά τον ισχυρισμό του ότι παρέλειψε να λάβει υπόψη του το κόστος του σιτηρεσίου, και αυτός ο ισχυρισμός είναι άνευ αντικειμένου διότι βάση για τον καθορισμό του φορολογητέου εισοδήματος του αποτέλεσαν οι κεφαλαιουχικές καταστάσεις κατά την 31 Δεκεμβρίου 1974, 31 Δεκεμβρίου 1979 και 31 Δεκεμβρίου 1982 που υποβλήθηκαν από τον αιτητή τον ίδιο. Συνεπώς το φορολογητέο εισόδημα του καθορίστηκε με βάση τις διαφορές των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού που παρουσίαζαν οι καταστάσεις αυτές, πλέον οι δωρεές που έκανε στα τέκνα του και τα έξοδα συντήρησης της οικογένειάς του και αφού αφαιρέθηκαν οι δωρεές που πήρε και οι συνεισφορές της συζύγου του και του υιού του στο εισόδημά του, όπως φαίνεται στην επιστολή του Εφόρου προς αυτόν, 15 ημερομηνίας 7 Φεβρουαρίου 1987 (Παράρτημα "J").

- Ο καθορισμός του εισοδήματος, όπως πιο πάνω, μέσω κεφαλαιουχικών καταστάσεων αποτελεί αποδεκτή λογιστική μέθοδο για τον προσδιορισμό του εισοδήματος του φορολογούμενου. Σχετική αναφορά μπορεί να γίνει στο 20 Staples on Back Duty, (1953 έκδοση) σελ. 96, Simon's Taxes (A) General Principle Procedure (Τρίτη Έκδ.) παράγρ. A3 1611.

- Ο επόμενος ισχυρισμός του αιτητή είναι ότι ο Έφορος καθόρισε αυθαίρετα την αξία των δύο κατοικιών που δόθηκαν ως προίκα στις θυγατέρες του αιτητή, όπως και τη συνεισφορά του γενικά σχετικά με αυτές. 25

Στην επιστολή του ημερομηνίας 7 Φεβρουαρίου 1987 ο καθ' ου η αίτηση Έφορος αναφέρει τα ακόλουθα σχετικά:

- "Ο ισχυρισμός σας ότι δεν συνεισφέρατε κανένα ποσό για την ανέγερση των κατοικιών των κόρων σας και ότι οι δαπάνες για το κτίσιμό των έγιναν αποκλειστικά από τους γαμπρούδες σας και τον πατέρα σας Αντώνη Περό ο οποίος απεβίωσε το 1977 δεν έγινε αποδεκτός. Στην απόφασή μου αυτή κατέληξα αφού 35 έλαβα υπόψη πρώτο τις υπεύθυνες δηλώσεις που υπογράψαν οι γαμπρούδες σας αναφορικά με τη συνεισφο-

ρά τους για το κτίσιμο των κατοικιών και δεύτερο πα-
ρόλο που σας ζητήθηκαν επανειλημμένα αποδεικτικά
στοιχεία για τη συνεισφορά του πατέρα σας παραλείψε-
τε να προσκομίσετε οτιδήποτε σχετικό."

Οι σχετικές δηλώσεις από τους γαμπρούς του αιτητή 5
έχουν ως ακολούθως:

"Δια την παρούσης δηλώ υπευθύνως και εν γνώσει
των συνεπειών του Νόμου περί ψευδούς δηλώσεως ότι
τα έπιπλα της κατοικίας μου καθώς επίσης και τα 10
υλικά τα ανέλαβε ο πεθερός μου. Η δική μου η συνει-
σφορά ήτο τα αλουμίνια αξίας £1500 και ο πελεκάνος
δια £1000 δια κατασκευή του πάγκου της κουζίνας,
ενός στρώματος και τα ξύλα της σκάλας.

Ο

ΔΗΛΩΝ 15

Παυλίδης Ιάκωβος

18.7.82"

"Δια της παρούσης δηλώ υπευθύνως και εν γνώσει
των συνεπειών του Νόμου περί ψευδούς δηλώσεως ότι 20
δια την ανέγερσιν της κατοικίας μου εις Αθηαίνου κατά
την περίοδο 1975-1977 συνεισέφερα το ποσό των
£4,000. Το ολικό κόστος της κατοικίας ανήλθε στο
ποσό των £8,000 περίπου και τα υπόλοιπα συνεισέφερε
ο πεθερός μου Κώστας Περός επιπλέον και της προί-
κας της θυγατέρας του. 25

Ο

ΔΗΛΩΝ

Λουκάς Χ"Γιαννακού

8/1/1986."

Έχει νομολογηθεί ότι παράλειψη του φορολογουμένου να παρέχει στον Έφορο τις απαιτούμενες πληροφορίες που είναι αναγκαίες για τον καθορισμό του ισχυριζόμενου εισοδήματός του, αυξάνει την πιθανότητα η εκτίμηση του Εφόρου να μην είναι η πλέον αντιπροσωπευτική των εισοδημάτων του, όμως νοουμένου ότι η απόφαση του Εφόρου είναι λογικά επικτή βάσει των γεγονότων που υπάρχουν ενώπιόν του, το Διοικητικό Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στα ευρήματά του αυτά. (Βλέπε *Nina Rainbow v. Commissioner of Income Tax* (1984)3 C.L.R. 846, *Alecos Panayiotou v. The Republic* (1984)3 C.L.R. 857, *Nicou v. The Republic* (1983)3 C.L.R. 1113.) Και τούτο γιατί η εξουσία του Διοικητικού Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της επίδικης απόφασης και δεν επεμβαίνει όταν η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην κρίση του αρμοδίου διοικητικού οργάνου εκτός αν φανεί ότι υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο ή υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας (Βλέπε *Georghiades v. The Republic* (1982)3 C.L.R. 659 *Athinoulla Th. Ieronymides v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 2657).

Στην υπό εξέταση περίπτωση, ο αιτητής παρέλειψε να παρουσιάσει οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο σχετικά με το κόστος των κατοικιών αυτών και επέμενε κατά τη διάρκεια της εξέτασης των φορολογικών του υποθέσεων ότι το σύνολο της δαπάνης πληρώθηκε από τους γαμπρούς του και τον αποβιώσαντα το 1977 πατέρα του. Τον ισχυρισμό αυτό όμως απέρριψαν με τις πιο πάνω υπεύθυνες δηλώσεις οι γαμπροί του που δήλωσαν ότι συνεισέφεραν μέρος μόνο της δαπάνης αυτής. Σαν αποτέλεσμα ο Έφορος καθόρισε το κόστος ανέγερσης σύμφωνα με τα κόστη της περιόδου εκείνης ανά τετραγωνικό μέτρο αφού αφείρασε τη συνεισφορά σε εργατικά της οικογένειας του αιτητή και τη συνεισφορά των γαμπρών του χωρίς να δεχθεί συνεισφορά από τον αποβιώσαντα πατέρα του μια και όπως αναφέρθηκε πιο πάνω δεν προσκόμισε οποιαδήποτε αποδεικτικά στοιχεία.

Είναι φανερό από τα πιο πάνω ότι η επίδικη απόφαση του Εφόρου ήταν, σύμφωνα με τα στοιχεία που είχε ενώ-

πλέον του, λογικά εφικτή, νόμιμη και ορθή και λήφθηκε μέσα στα πλαίσια της διακριτικής του εξουσίας και συνεπώς η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται, χωρίς έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται, χωρίς έξοδα.